

SINGLE COPIES PRICE FOURPENCE NET.

No. 4.

THE

February, 1904.

ESPERANTIST

The Esperanto Gazette for the spreading
of the International Language.

Edited by H. BOLINGBROKE MUDIE.

ANNUAL SUBSCRIPTION: 3/- (4 francs; 1½ roubles; 75 cents).

Published by THE LONDON ESPERANTO CLUB, 41, Outer Temple, London, W.C.

CONTENTS.

	PAGE
PRESIDENT'S SPEECH AT ANNUAL MEETING	49-50
DR. ZAMENHOF'S GREETING BY PHONOGRAPH	51
HOW TO FOUND A GROUP (H. W. Clephan)	52-53
NEW YEAR'S POEM (Clarence Bicknell)	54
OJE (Osip Ivanovich Elleder)	55
THE TEMPEST, continued from pages 5, 21 & 40 (translated by A. Motteau)	56
FOREIGN FRIENDS	57
DR. ZAMENHOF'S VIEWS ON AN ACADEMY	58-9
GIANT DESPAIR FROM BUNYAN'S PILGRIM'S PROGRESS (translated by Joseph Rhodes)	60-61
CORRESPONDENCE NOTES	62
VARIOUS ITEMS OF INTEREST	63
SCIENCE NOTES	64
ESPERANTISTS' HYMN (Fred Crook)	64

FOR FREE PARTICULARS write to
the HON. SECRETARIES of
ESPERANTO SOCIETIES at

BOURNEMOUTH, I. F. H. Woodward, Esq.,
Norwood, St. Swithin's Road.
DUBLIN, C. Fournier, Esq.,
Celtic Association, St. Stephen's Green.
EDINBURGH, Miss Tweedie, M.A.,
2, Spence Street.
GLASGOW, J. Hunter, Esq.,
138, Darnley Street, Pollokshields.
HUDDERSFIELD, G. H. Taylor, Esq.,
13, Birkly Hall Road.
KEIGHLEY, J. Ellis, Esq.,
Compton Buildings, Bow Street.
LONDON, H. Bolingbroke Mudie,
41, Outer Temple, W.C.
NEWCASTLE, H. W. Clephan, Esq.,
3, Cotfield Terrace, Gateshead.
PLYMOUTH, J. A. Thill, Esq.,
6, Barton Crescent, Mannamead.
PORTSMOUTH, Dr. Greenwood,
21, St. George's Square.
SURBITON, P. Howard, Esq.,
The Bungalow, Cranes Park.
TYNEMOUTH, Alan F. Davidson, Esq.,
26, Park Crescent, N. Shields.

N.B.—It is earnestly hoped that gentlemen who are willing to form local groups will communicate with the Hon. Sec., Esperanto Club, who will do all in his power to assist them in the work.

The Remington

THE UNIVERSAL TYPEWRITER.

Just think of it!

THE INTERNATIONAL MACHINE.

*Unbound by ties of nationality:
The common bond of union of all civilised peoples.*

The Remington can be supplied fitted for
Esperanto.

THE REMINGTON TYPEWRITER COMPANY,
100, Gracechurch St., London, E.C.

La Remington

LA UNIVERSALA SKRIBMAŜINO.

Pripensu je tio!

LA INTERNACIA MAŜINO.

*Tute liberigita de naciaj ligiloj:
La Komuna unuigilo por ĉiuj civilizitaj popoloj.*

La Remington estas liverita kun Esperantaj
presliteroj.

LA REMINGTON TYPEWRITER KOMPANIO,
100, Gracechurch St., Londono, E.C.

To Interest Your Friends,

Send 2/6 to the Librarian, P. HOWARD, Esq.,
The Bungalow, Cranes Park, Surbiton, for 6
copies of No. 52. These can subsequently be
returned with 1/3 extra, and exchanged for The
Complete Text Book if desired.

LINGVO INTERNACIA,

A Monthly Gazette entirely in Esperanto. Edited by
M. Paul Fruictier.

Annual Subscription, 3/6. With Literary Supplement, 5/6.

Send to the Librarian, Esperanto Club.
Single Numbers, 4d.

The Dictionaries Are Ready.

ENGLISH-ESPERANTO,

By J. C. O'CONNOR, B.A., & C. F. HAYES,
2/6 net.

ESPERANTO-ENGLISH,

By A. MOTTEAU, 2/6 net.

These and all other books can be had from the
Librarian—

P. H. HOWARD, Esq.,
The Bungalow, Cranes Park, Surbiton.

"The Playgoer."

THE LEADING THEATRICAL MAGAZINE.
ILLUSTRATED SOUVENIRS OF PLAYS.

An Up-to-date Artistic Record of
everything connected with
the Theatre.

THE ORGAN OF THE HABITUAL PLAYGOER.

SIXPENCE, MONTHLY.

THE ESPERANTIST.

The Esperanto Gazette for the spread of the International Language.

ABONPAGOJ ESTAS RICEVEBLAJ ĈE
SUBSCRIPTIONS SHOULD BE SENT TO

The Hon. Sec., ESPERANTO CLUB, 41, Outer Temple, London, W.C.
AUSTRIA.—Sro. T. Cejka, Bystrice Hostyn, Moravia.
BELGIUM.—M. M. Seynaeve, 3, Rue de l'Avenir, Courtrai.
CANADA.—A. Saint Martin, Esq., 79, St. Christopher Street, Montreal.
FRANCE.—M. Paul Fruictier, Boulevard Arago 27, Paris.
GERMANY.—Doktoro Mybs, 68, Markt Strasse Altona, Elbe.
MALTA.—A. Agius, Esq., 92, Strada S. Gaetano, Hamrun.
RUSSIA.—G. B. Smith, Esq., 19, Wiborg Quay, St. Petersburg.
SWEDEN.—Sro. P. Ahlberg, 50, Döbelnsgatan, Stockholm.
TRINIDAD.—Geo. O. Messerly, Esq., Port of Spain.

*Nepresitatajn manuskriptojn la Redakcio resendos se oni aldonis poŝtsignon.
Alsendatajn artikolojn la Redakcio laŭ bezono korektos.*

No. 4.

FEBRUARO, 1904.

[Subscription, 3s. Per Annum.
Single Copies, 4d. net.]

Ĉe Essex Hall, je Jan. 14, laŭ la anonco en 'THE ESPERANTIST', la Membroj kaj Amikoj de la London Esperanto Club jarkunvenis. Kaj sekve la raporto de tiu ĉi kunveno postulas multe da spaco. Por ke aliaj interesaĵoj ne estu limigitaj, la kutimita Gramatiketo estas forigita. Mi esperas ke la legantaro aprobas tiun ĉi. La Prezidanto de la Klubo, Sinjoro Felix Moscheles, malfermis la kunsidon per longan kaj interesan Esperantan paroladon. Li diris:—

ESTIMATAJ GESINJOROJ,

La unuaj vortoj, kiujn mi diras je tiu ĉi unua Jarkunveno, sendube devas esti parolataj en la lingvo kreita de nia glora majstro, Doktoro Zamenhof. Kaj la unua penso, kiu sin prezentas al mi, estas la tre feliĉa, ke ni povas nin gratuli pri la sukcesoj, kiujn ni gajnis. Sed la ĝojo, kiun mi nun sentas, ne devas silentigi la duan penson, kiu memorigas al ni ĉion, kion ni ankoraŭ devas fari. Ni devas, kaj ni devas longatempe, jes, dum longaj jaroj, bataladi kontraŭ la antaŭjuĝoj enradikitaj en multaj el niaj samlandanoj, kaj ni ankaŭ devas batali kontraŭ la malhelpanta nescieco de tiuj, kiuj ĝis nun ne estas aŭdintaj la voĉon de nia kara lingvo.

La maniero, je kiu niaj kontraŭuloj traktas niajn penadojn, memorigas al mi la historion de ia Germana deputato, kiu, interrompante la paroladon de la ministro, ekkriis "Mi ne scias viajn argumentojn, sed mi tute malaprobas ilin." Tiel ankaŭ estas la taktiko de tiuj, kiuj ĉiam provadas malhelpi la progreson de la mondo, kaj kiuj precipe malvolas je nia kara Esperanto. "Ni ne konas vian lingvon," ekkriadas tiuj ĉi, "sed ni ĝin tute malaprobas." Nu, tiaj blindaj kritikistoj

At Essex Hall, on Jan. 14, as announced in THE ESPERANTIST, the members and friends of the London Esperanto Club held their annual meeting. And consequently the report of this meeting demands much space. In order that other interesting matter should not be limited, the usual short grammar is left out. I hope readers will approve of this. The Club's President, Felix Moscheles, Esq., opened the meeting by a long and interesting speech in Esperanto. He said:—

LADIES AND GENTLEMEN,

The first words I say in this first annual meeting must, undoubtedly, be spoken in the language created by our illustrious master, Doctor Zamenhof. And the first thought which occurs to me is the most happy one that we may congratulate ourselves on the successes which we have gained. But the joy I now feel must not silence the second thought which reminds us of everything which we still have to do. We must, and for a long time, yes, for long years, keep on fighting against the rooted prejudices of many of our fellow-countrymen, and we also have to contend against the obstructing ignorance of those who, till now, have not heard the voice of our prized language.

The manner in which our opponents treat our efforts calls to mind the tale of a certain German deputy who, interrupting the speech of the Minister, cried out, "I do not know your arguments, but I thoroughly disapprove of them." So also are the tactics of those who continually endeavour to hinder the world's progress, and who bear an especial ill-will against our valued Esperanto. "We do not know your language," these are ever proclaiming, "but we thoroughly

ne povas maltrankviligi nin. Nia devizo estas "Antaŭen," kaj tiu ĉi alia eldiro de la glora Galileo: "E pur si muove." Kaj nun ni nature demandas kial ni, membroj de la Londono Klubo Esperanta povas antaŭvidi je la estonteco kun tiom da konfido. Ni ne similas al tiu deputato; ni serĉas la kaŭzojn kaj ni pesas la argumentojn de la aferoj. "Feliĉulo tiu," diris Virgilo, "kiu povis sciigi la kaŭzojn de la aferoj."

Kial ni povas esti konfidemaj pri la kreskado kaj prosperado de nia Klubo? Tial ke ĝi tiel bonege sukcesis dum la unua jaro de sia estado, ni devas demandi kial ĝi tiel sukcesis. Jen la respondo je tiu demando. Ĝi sukcesis, ĉar ĝiaj Membroj estas per fervoro plenigataj kaj pretaj por sencese labori pro la propagando de la lingvo. Ni posedas inter nia membraro multajn Geesperantistojn, kiuj nin multege helpis, instruante Esperanton senpage, farante kursojn en diversaj kvartoloj de Londono, de Anglujo kaj eĉ eble de la tuta mondo; ĉar multaj el niaj membroj estas anoj de malproksimaj landoj. Ni estas konfidemaj, ĉar ni havas Sekretarion (la sekvantajn frazojn la Redaktoro estas devigita pro la modesteco elstreki, ĉar li ankaŭ estas la Hon. Sek.).

Miaparte, mi kredeble estas la sola kulpinda membro de la Klubo, ĉar mi nur faris pro ĝi la ordinaran ĉintagan propagandon. Tamen, mi ĝojas atesti, ke ne malofte mi sukcesis varbi rekrutojn por nia Afero inter la nekreduloj. Neniu povas sin interesigi pli ol mi pri la celo de nia Klubo. De mia infaneco—nuntempe tre malproksima tempo—mi elserĉadis la rimedojn por interkonigi la diversajn naciojn de la mondo kaj kunligi ilin, anstataŭ malamigi, mortigi ilin. La plej potenca ilo por forigi la mallumon, kiu nin ĉirkaŭas, la ĉiampova instrumento por kunligi la diversajn naciojn de la mondo, estas *La Lingvo Internacia*.

Ne forgesu, do, karaj gesamideanoj kaj geamikoj, ke, laborante pro la lingvo internacia, ni klopodas por benita kaj sankta celo; ni laboras por la feliĉeco de estontaj generacioj, kaj por la plibonigo de la civilizita mondo.

Tuj post la fino de tiu ĉi interesa parolado, la Viceprezidanto, Sinjoro J. C. O'Connor, legis leteron de la Kasisto, Sinjoro W. T. Stead, kiu malfeliĉe ne povis ĉeesti pro malsaneto. Sinjoro O'Connor ankaŭ diris malmultajn vortojn en la Angla lingvo pri la rapida progreso, kiun Esperanto faris inter ni.

Tiam la Hon. Sekretario legis Raporton pri la Klubaj aferoj, kiu estos sendata al ĉiuj Membroj.

disapprove of it!" Now, blind critics of that sort cannot disconcert us. Our motto is "Forwards," and this other saying of the glorious Galileo: "And nevertheless it moves." And now we naturally ask why we, Members of the London Esperanto Club, can look into the future with so much confidence. We do not resemble that deputy; we seek for the causes and weigh the arguments of things. "Happy that man," says Virgil, "who has been able to discover the causes of things."

Why may we be confident as to the continued growth and prosperity of our Club? Since it has succeeded so very well during the first year of its existence, we must ask why it has thus succeeded. Here is the answer to that question. It has succeeded because its members are filled with fervour, and are ready to labour ceaselessly to spread the language. We possess among our members many Esperantists who have very greatly helped us in teaching Esperanto without charge, in holding classes in various parts of London, of England, and even of the whole world; for many of our members are inhabitants of distant lands. We are confident because we have a Secretary (the sentences following the Editor is compelled by modesty to delete, as he is also the Hon. Sec.).

I, for my part, believe I am the only blamable member of the Club, as I have only assisted it by the ordinary daily propaganda. Nevertheless, I rejoice to state that not infrequently have I succeeded in enrolling recruits for our Cause from among the incredulous. Nobody can interest himself more than I about the purpose of our Club. From my childhood—now a very remote period—I have continually been seeking out means for making the various nations of the earth acquainted with one another, and to cause them to unite instead of hating and killing each other. The most powerful means for dispelling the darkness which surrounds us, the ever-powerful instrument for uniting the various nations of the earth, is *the International Language*.

Do not forget, then, dear fellow-thinkers and friends, that, in working for the cause of the international language, we are devoting ourselves to a blessed and a holy aim; we are striving for the happiness of future generations, and for the amelioration of the civilised world.

At the termination of this interesting speech the Vice-President, J. C. O'Connor, Esq., read a letter from the Treasurer, W. T. Stead, Esq., who was not able to be present on account of a slight illness. Mr. O'Connor also said a few words in English on the rapid progress Esperanto has made amongst us.

Then the Hon. Secretary read a Report of the Club's affairs, which will be sent to all Members.

Fraŭlino Lawrence tiam donis al ni du interesajn leterojn. Unu estis de Sinjoro Geoghegan, en Alaska, por kiu, bedaŭre, spaco mankas. La alia estis de Doktoro Zamenhof, reakcentigante la fakton ke, se presistoj ne havas la akcentojn sur la literoj en Esperanto, ili ĉiam povos anstataŭi la akcentojn per la litero "H" (ĉi, ghi, ĵhus, ehho, ŝi) kaj ke la akcento sur "Ŭ" ne devas esti presata. Tiu ĉi eble helpos nian aferon.

La Membraro de kelkaj aliaj Societoj, kiuj deziris kunligi sin kun ni, estis aldonita al la Londona Klubo Esperanta; kaj la oficiala parto de la kunveno finiĝis per fanfarado, ĉar nia kara Estro, Doktoro Zamenhof mem, sendis al ni paroladon per fonografo.

La uzo de fonografoj certe estas gravega ilo por la lernado de la elparolado de Esperanto, kaj tiuj, kiuj havas ilin, estos saĝaj, se ili aĉetos Esperantajn cilindrojn. Sinjoro Rees, de la Modern Language Press, 13 Paternoster Row, London, afable venis por pruvi al ni tiun ĉi fakton, per la cilindro de Doktoro Zamenhof, kaj alia el THE ESPERANTIST. La paroladon kiun Doktoro Zamenhof sendis tiel afablege al ni, mi jam estis kopiinta, antaŭ ol la transskribo alvenis. Tiu ĉi fakto pruvos al skeptikuloj, ke la paroloj de nia Estro Varsovie tute estis Londone kompreneblaj al ni.

ESTIMATAJ SINJORINOJ KAJ SINJOROJ,

Ne havante la eblon partopreni persone en la unua jarkunveno de la Londona Klubo Esperanta, mi sendas per fonografo mian koran saluton al ĉiuj partoprenantoj en la kunveno. En mia imago mi prezentas al mi, ke mi sidas nun inter Vi, estimataj Anglaj amikoj de la ideo de lingvo internacia, kaj mi ĝojas kune kun Vi pro la belaj fruktoj, kiujn Via energia laborado donis en la daŭro de la foririnta jaro. Antaŭ unu jaro nia afero estis ankoraŭ tre malmulte konata en Via lando, kaj nun ni havas en Via lando jam tre multe da varmegaj kaj sinceraj amikoj; ni havas diversajn klubojn de Esperantistoj, ni havas konstantajn kursojn de Esperanto, ni havas belan gazeton Esperantan. Preskaŭ ĉio estas la frukto de laborado de la Klubo Londona, kiu povas esti fiera je la rezultato de sia unuajara penado. Al la noblaj kaj energiaj kondukantoj kaj laborantoj de la Londona Klubo Esperanta nia afero ŝuldas koran dankon.

Parolante pri la sukcesoj de la Klubo Londona mi ne devas forgesi pri tiu malgranda rondeto Esperantista en Keighley, kiu metis la komencon por nia afero an Anglujo. Nian koran saluton al la Esperantistoj Kihlianoj!

La laboradon de la Londona Klubo Esperanta la tuta mondo observas kun grandega intereso. Ni ĉiuj esperas kaj antaŭsentas ke, pli aŭ malpli frue, Londono fariĝos unu el la plej gravaj centroj

Miss Lawrence then gave us two interesting letters. One was from Mr. Geoghegan, in Alaska, for which, unfortunately, we have not space. The other was from Dr. Zamenhof, once more accentuating the fact that, if printers have not the accents over Esperanto letters, they may always substitute the accents by the letter "H" (ch, gh, hh, sh, ĵh), and that the accent over the "Ŭ" need not be printed. This will, possibly, help our Cause.

The Members of some other Societies, who wished to unite with us, were added to the London Esperanto Club; and the official part of the meeting terminated with a flourish, for our dear Chief, Dr. Zamenhof himself, had sent us a speech on the phonograph.

The use of phonographs is certainly an important means of studying the pronunciation of Esperanto, and those who have access to them will be wise in getting Esperanto records. Mr. Rees, of the Modern Language Press, 13, Paternoster Row, London, kindly came to prove this fact by means of Dr. Zamenhof's record, and another one from THE ESPERANTIST. I had already copied the speech which Dr. Zamenhof thus kindly sent before the transcript arrived. This fact will prove to sceptical people that our Chief's words in Warsaw were quite intelligible to us in London.

ESTEEMED LADIES AND GENTLEMEN,

Not having the power of participating in person in the first annual meeting of the London Esperanto Club, I send by phonograph my hearty greeting to all participants in the meeting. In my imagination I picture to myself that I now sit with you, esteemed English friends to the idea of an international language, and I rejoice with you at the fine fruits which your energetic continuous labour has given in the course of the past year. One year ago our Cause was still but little known in your land, and now we already have in your land very many most warm and sincere friends; we have various Esperanto groups, we have permanent Esperanto classes, we have a beautiful Esperanto Gazette. Almost all this is the fruit of the labour of the London Club, which may be proud of the result of its first year's endeavours. To the noble and energetic conductors and workers of the London Esperanto Club our Cause owes most hearty thanks.

In speaking of the successes of the London Club I must not forget that little Esperantist circle in Keighley, which gave a start to our movement in England. Our hearty greeting to the Keighley Esperantists.

The entire world observes with very great interest the work of the London Esperanto Club. We all hope and anticipate that, sooner or later, London will become one of the most important

de nia afero por la tuta mondo. Londono longe dormis; sed kiam ĝi vekigis, tio ĉi estos kiel vekigo de leono. Potenca voko iros el Londono kaj ĉiam pli kaj pli sonados kaj resonados en ĉiuj partoj de la mondo. Kun atento la popoloj aŭskultados la voĉon venantan el la potenca centro de la angle-parolantaj regionoj. Kiam pri frateco de popoloj kaj pri neŭtraleco de internaciaj rilatoj ekparolos tia potenca popolo kiel la angla, la mondo aplaudos kun entuziasmo, kaj tiu sankta afero, por kiu ni batalas ekmarŝos rapidege. Esperantistoj en Londono, Esperantistoj en Anglujo, laboru kuraĝe kaj energie. Malfacila, tre malfacila, estas la semado, sed dolĉaj kaj benitaj estos la fruktoj. Granda kaj grava estas Via rolo. La tuta mondo Esperantista rigardas Vin kaj multe de Vi esperas.

Tiu ĉi parolado treege plaĉis al la aŭdintaro, kiuj korege dankis la Doktoron pro lia aminda saluto. Sinjoro Motteau kun tri aliaj bonege kantis lian belan himnon "Espero" (presita je la dek-sesa paĝo de THE ESPERANTIST), kaj ĉiuj entuziasme kunkantis la ĥoraĵon. Post multaj paroladetoj kaj bela poemeto, kiun elparolis Fraŭlino Schäfer, la kunveno finiĝis, kaj ĉiuj el la partoprenintoj revenis hejmen pripensantaj kiel helpi la kreskadon de Esperanto en Anglujo, kaj tra la tuta mondo.

centres of our Cause for the whole world. London has for a long time slept; but when it awakens it will be as the awakening of a lion. A mighty voice will issue forth from London, and will sound and resound in all parts of the earth. The nations will listen with attention to the voice issuing from the centre of the English-speaking world. When such a powerful nation as the English begins speaking of the brotherhood of nations and the neutrality of international relations, the world will applaud with enthusiasm, and that sacred Cause for which we contend will march forward with great strides. Esperantists in London, Esperantists in England, work courageously and energetically. Difficult, very difficult, is the sowing, but sweet and blessed will be the fruits. Great and important is your rôle. The whole Esperantist world watches you and hopes much from you.

This speech greatly pleased the audience, who most heartily thanked the Doctor for his kind greeting. Mr. Motteau, with three others, sang most effectively his beautiful hymn "Espero" (printed on the page 16 of THE ESPERANTIST), and all joined in the chorus with enthusiasm. After many short speeches and a pretty poem recited by Miss Schäfer, the meeting came to an end, and all the participants returned home thinking how to help the spread of Esperanto in England, and throughout the world.

KIEL FONDI ESPERANTAN GRUPON.

La fondigo de Esperanta Grupo, por ke ĝi havu bonsukceson, postulas multe da kapableco de organizado, entuziasmon senliman, grandan paciencon, kaj firman decidon ke la grupo prosperos, malgraŭ la malfacilaĵoj, kiuj staras en ĝia vojo.

Sendube la kreado de tia societo aŭ grupo kaŭzos al vi amason da laborojn, kiun ĉiu ajn krom entuziasmulo prave povus nomi sklaveco, Kalkulante la korespondadon, la verkadon de artikoloj, kaj la faradon de ĉio, kion ni povas por gajni la atenton de la skeptikema Publika, plie la varbadon de aliaj samideanoj por ricevi ilian kunhelpon, la laboro vere estas senfina. Sed aliparte, la rezultatoj de viaj penoj estos rekompenco multe pli granda ol sia kosto, ĉar, interalie, oni konatiĝas kun multaj interesaj personoj, ĉeestas ĉe multaj instruantaj priparoladoj, kursoj, k.t.p., kaj, krom tio, ĝuados nombron da aliaj profitaĵoj, kiun bone valorigas la laboradon elspezitan.

HOW TO FOUND AN ESPERANTO-GROUP.

The founding of an Esperanto Group, so that it should be successful, demands much organising ability, boundless enthusiasm, great patience, and firm determination that the group shall prosper, in spite of the difficulties which stand in its path.

Undoubtedly the creation of such a society or group will cause you an amount of work which anyone other than an enthusiast would justly name slavery. In reckoning up the correspondence, the writing of articles, and the accomplishing of everything we can do to gain the attention of the sceptical public, besides the enrolling of other adherents in order to gain their coöperation, the work is truly endless. But, on the other hand, the results of your trouble are recompense far greater than the cost, for, among other things, one becomes acquainted with many interesting persons, is present at many edifying lectures, classes, etc., and, besides this, one enjoys a number of other advantages which are well worth the labour expended.

Kompreneble, oni apenaŭ bezonas diri, ke viaj klopodoj tute ne finiĝos tiam, kiam vi estos fondinta la grupon. Efektive, ili nur ĵus komenciĝis.

Oni ĉiam trovos en nova movado kiel Esperanto, multe da personoj, kiuj volonte alprenos ĝin dum daŭras la intereso ordinare elvokita de novaĵo ia; sed tuj kiam ĝi ĉesas esti preparolata, ili kviete lasas ĝin subfali. Pri tiaj membroj oni devos precipe zorgi; se iu el ili forlasos ĉeesti la kursojn aŭ saĝnos perdi sian intereson je la afero, skribu mallongan leteron aŭ aliru viziti lin, por certigi lin, ke la Grupo bezonas lian kunhelpon.

Nu, rilate al la maniero laŭ kiu mi volus agadi por fondi grupon.

Unue, estas la Publika Gazetaro, institucio, kies gravaj utilaĵoj por tia movado kiel tiu-ĉi, estas absolute necesegaj. Ĝi liveros al ni la solan efektivan ilon por disvastigi Esperanton inter la ĝenerala publiko. Mi konsilas personajn paroladojn kun Redaktoroj, la plimulto el kiuj jam interesigas sin je lingvaj aferoj, kaj mi kredas, ke vi renkontos nenian malfacilaĵon preparoladi Esperanton kun ili, kaj ricevi ilian subtenpromeson fine. Artikoloj donantaj skizon pri la movado de ĝia komenciĝo, ankaŭ ekzemploj, por montri ĝian utilecon komerce, literature kaj sociale, devos esti prezentataj. Kiel eble plej ofte korespondado por-kaj-kontraŭa, devas esti iniciatata.

Nun tiam kiam, nia afero reale ekmovas en tiu ĉi lando (pardonu min se mi kaptas la nunan okazon por diri kiel mirinda, laŭ mia opinio, estas la progreso, kiun ĝi jam faris, kiam oni konsideras ke apenaŭ pasis dekdu monatoj de ĝia komenciĝo), mi estas certa, ke troviĝos multaj Esperantistoj ĉe diversaj partoj de Britujo, kiuj tre volonte donos sian subtenon al la afero, skribante leterojn en la Gazetaro pro la fondo de ia ajn Klubo, Grupo, au Societo. Tia korespondado sendube pruvos, ke ekzistas multe da kontraŭuloj al nia ideo. Tio-ĉi estas neevitebla por ia nova movado, kaj iliaj kontraŭdiraĵoj devas esti ĝentile aŭskultataj, kaj lerte rebatitaj de iu el ni, kiu posedas la necesan kapablecon por tia laboro. Ni ĉiam memoru, ke tia kontraŭeco pli multe valoras por ni ol apatio kaj indiferenteco.

Elvokinte dum kelke da tempo, intereson pri la afero, kaj tiel kaŭzis ian parton de la publiko iĝi dezireman eklerni pli da ĝi, faru publikan paroladon pri la temo de Helpanta Lingvo Internacia. La Prezidanto devas esti loka eminentulo ia.

Anoncoj de la kunveno devos enpresigi en la

Of course it is hardly necessary to say that your great exertions certainly do not cease when you have founded the group. In fact, they have only just commenced.

One will always find in a new movement like Esperanto many persons who will willingly take it up while the interest lasts, which is generally aroused by any novelty; but, as soon as it ceases to be talked about, they quietly let it drop. Of such members one must take especial care; should any one of them discontinue attending the classes or seem to lose interest in the subject, write a short letter or pay him a call to assure him that the group needs his coöperation.

Now, as regards the *modus operandi* for founding a group.

In the first place, there is the Public Press, an institution whose uses in such a movement as this are absolutely essential. It will give us the only effectual means for spreading Esperanto among the general public. I advise personal interviews with Editors, the majority of whom are already interested in matters linguistic, and I believe you will not encounter any difficulty in discussing Esperanto with them, and in finally obtaining their promise of support. Articles giving a sketch of the movement from its commencement, also examples for illustrating its uses for commerce, literature, and society must be submitted. As often as possible correspondence *pro and con* should be initiated.

Now that our cause really begins to move in this land, (excuse me if I take the present opportunity to say how remarkable, in my opinion, is the progress it has already made when one considers that scarcely twelve months have passed since its commencement), I am certain that many Esperantists will be found in various parts of Britain who most willingly will give their support to the movement by writing letters to the Press in favour of the foundation of any Club, Group, or Society. Such correspondence will doubtless prove that there exist many opponents to our proposal. This is inevitable in any new scheme, and their adverse comments must be politely listened to, and instructively refuted by any of us who possess the necessary capability for such work. Let us ever bear in mind that this opposition is to us of far greater worth than apathy and indifference.

Having aroused, for a time, interest in the subject, and thus having caused a certain section of the public to become desirous of learning more about it, give a public lecture on the theme of an Auxiliary International language. The Chairman should be someone of local eminence.

Announcements of the meeting must be printed

lokan Gazetaron. Ankaŭ estos bone, ke vi petegu la apogon de la diversaj Institucioj Literaturaj de la lokaĵo, kaj, aranĝinte la kunvenon, alsendu al ĉiu Sekretario, por dissemado inter la membroj, cirkuleretojn sciigantaj ĝian daton, lokon kaj celon.

Je la finiĝo de la parolado, invitu disputadon, kaj tuj anoncu la fondon de la nova Grupo (nature, la regularo, proponoj, k.t.p., devas esti antaŭe formulitaj), decida pri la titolo de la Grupo, difinu ĝian celon, kaj elektu la registaro, k.t.p. Tion farinte petu al viaj aŭdantoj, ke ili tuj fariĝu membroj.

La abonpago devas esti tiel malgranda, ke ĝi ne fariĝu baro por malhelpi ies ajn aliĝon.

Ĉi tiuj estas la ĉefaj principoj, laŭ kiuj mi ekfondis la Societon, kies Hon. Sekretario mi estas; kompreneble ne sen havinte la valoran kunhelpon de la aliaj membroj (el kiuj konsistas la nuna Komitato), kaj ankaŭ tiun de la nelacigebla Hon. Sekretario de la Esperanto Klubo, la Redaktoro de tiu ĉi Gazeto.

Mi kore esperas, ke tiuj ĉi malmultaj rimarkoj utilis al samideanoj, kaj ke ili estu kuraĝigitaj por fondi Grupojn en tiaj regionoj, kie neniam nun troviĝas.

in the local Press. It would also be well to seek the support of the various Literary Institutions of the neighbourhood, and, having arranged the meeting, to send to every Secretary, for distribution to the members, bills announcing its date, place, and purpose.

At the termination of the lecture invite discussion, and then and there announce the foundation of the new Group (obviously the rules, proposals, etc., must be drawn up beforehand), fix the title of the Group, define its purpose, and elect its officers, etc. This done, ask your audience to at once become members.

The subscription must be so small as to form no obstacle to anyone's joining.

These are the chief principles by which I have founded the Society whose Hon. Secretary I am, but certainly not without having had the valuable coöperation of the other members (of whom the present Committee is composed), and also that of the indefatigable Hon. Secretary of the Esperanto Club, the Editor of this Gazette.

I sincerely hope that these few remarks will be useful to Friends-in-Esperanto, and that they will be encouraged to found Groups in those localities where none at present exist.

H. W. CLEPHAN.

LA NOVA JARO 1904.

Originale verkita de CLARENCE BICKNELL, Kun Angla traduko.

Ĉu la Jar' Nova povus esti
Sen kruco aŭ doloro ?
Sen tim' pro ia perd' malĝoja
En tre proksima horo ?

A year without a sorrow
Or a cross,
Or dread of any morrow
Bringing loss. Could it be ?

Ĉu estos ĝi de brila lumo
Sen unu ombr' malbona ?
Ĉu estos kampoj floroplenaj,
Kaj ĉiu flor' fruktdona ?

A year of light, with shadow
Scarcely one ?
Of fruits in every meadow,
Thistles none. Will it be ?

Sen dornoj estu la rozujoj
Sed rozoj plimultiĝu !
Pli bona ol komenco sia
La Nova Jar' finiĝu !

A year of many roses
And few thorns ;
A year that brighter closes
Than it dawns. May it be !

Almenaŭ ĝi deviĝos porti
Progreson al la tero,
Ĉar DI' al ni vidaĵojn novajn
Donacos de la Vero.

A year of God's unfolding
Wider wings ;
A year of man's beholding
Better things. Must it be !

O J E .

RUSA SKIZO, Originale Verkita de OSIP IVANOVIC ELLEDER.

Melankolia aŭtuna nebulo disvastiĝis super la ĉirkaŭaĵo. Malgaja malsupreniganta Novembra nebulo. Griza en griza aperigis ĉio. Grizaj nuboj tiradas tien malalte sur la ĉielo, preskaŭ kun manoj preneblaj. Kiel nigraj dikaj buloj sidas korvoj sur pintoj de nudaj senfoliigitaj arboj, ĉie kaj tie malrapide, mallaŭte ekflugante. Multaj grandaj akvogutoj de la matena nebulo pendigis sur la branĉoj malsupreniginte ilin: larmoj de naturo postplorantaj al la pasintaj belaj somertagoj. Malĝojeco en la naturo, Malgajeco en homa koro.

El la budo, sur la korto, sonadas laŭtega hundbojado. Jam de frua mateno ĝi sonadas. La granda nigra hundo bojas. Li bojas ĉar li sopiriĝas je sia bela ordonantino, kiun li pli frue ĉiam kaj ĉie akompanadis, sed nun oni lin alĉenigis kaj li ne povante al sia amanta, ĉarma ordonantino kuri, bojas. Li senĉese estis bojanta, malgaje—.

La ĉarmega fraŭlino, ordonantino de Oje amis tiun hundon bojantan, kiu ŝin pli frue, kiam ŝi estis en la vilaĝo vizitanta sian fratinton, akompanis ĉiam kaj ĉie; sed nun ne estis tio eble! Ho! kiel alie tiam sonadis lia bojado, kiel ĝoje, hele, sed nun—

Ŝi iris al la budo. La hundo saltadis antaŭen al ŝi, sed la ĉeno tiris lin ree malantaŭen, li ŝiris fortike je la ĉeno, sed ĝi estas pli forta ol li kaj ne lasas lin. La juna fraŭlino paŝis al Oje kaj elteniginte sian malgrandan blankan maneton, ŝi karesadis lin. La hundo freneziĝis de ĝojo. Li estis granda rusa ĉashundo, malbela sed fidelega. Kun siaj mallumaj saĝaj hundokuloj li prudente rigardadis la belajn okulojn de sia ordonantino kaj, silentiĝinte, kvieteme li premis sian nigran kapon je ŝia vestaĵo.

Rimarkinde! La okuloj de Oje havis similecon kun ŝiaj okuloj. Ne en la koloro, ŝiaj estis grizablauaj, liaj brunaj, sed la esprimo en ili estas egala. Rimarkinda simileco!

Sur la korto reĝis nun silentado, sed ne por longe. La bela fraŭlino foriris kaj Oje ree malgaje bojadis.—Post kelkaj tagoj la bojado de Oje enuigis la belan fraŭlinon kaj, ĉar li ne ĉesis, restante ĉiam alĉenigita ŝi, preninte belan pezon de rostita viando kaj irinte al la budo, ĵetis ĝin tien, dirante “Havu, manĝu kaj kvietiĝu!” Ŝi eldiris tion malkare, malmole kaj foriris sen ia kutima amema vorto, sen kareso. Hodiaŭ ŝi estis iom ĉagrenita, la bela fraŭlino.

Malgaje postrigardis Oje sian amantan malproksimigantan ordonantinton. Malgaje li ekbojis kaj kaŝigis en la budon. Alĵetitan viandon li ne mangis.

En la sekvanta nokto frostiĝis kaj falis iom da neĝo. Matene reĝadis tutega silentado sur la korto.

La servistino forirante vespere vidis ke, antaŭ la budo, kuŝas la nigra Oje sur la neĝo entendata, senmove. Proksimiĝinte ŝi vidis ke li estas mortinta. Antaŭ li kuŝis la bela peco de rostita viando.

“Ho, Dio estu laŭdata,” diris la servistino, “li pli ne maltrankviligos la domon”: kaj ŝi rapidis alkomuniki tiun bonan novaĵon al la aliaj domloĝantoj.

“Eble li mortis pro malsato,” kompatinde diris la administrantino.

“Ho, ne!” respondis la servistino, “kuŝas ankoraŭ apud li la granda peco de viando kiun nia fraŭlino hieraŭ ĵetis al li.”

“Ah, nia fraŭlino, ni devas do al ŝi tuj alkomuniki tiun aferon, rimarkis la maljunulino “ŝi amis Ojen, kvankam mi vidis ke ŝi hieraŭ estis al li malkara; spite tion ŝi amis lin, mi scias. Iru, Nellie, kaj diru al ŝi ke Oje mortiĝis; ŝi estas en ruĝa ĉambro. Mi nun estas okupata, ĉar morgaŭ mi havas grandan lavadon.”

—Nellie foriris al la ordonantino— . . .

Vesperstelo jam aperigis. Ekstere fariĝis klare, froste. La plena luno hele allumigis ĉiujn objektojn sur la korto, kie nun estis senvivo, funebro.—Ĉe la fenestro de ruĝa ĉambro, apoginte sin al la kadro, staris tiatempe silente, senmove la juna virina figuro. La vizaĵon forte alpremigita je la vitro, ŝi rigardadis eksteren. Jam longe ŝi staris tiel enprofundiĝinta en pensoj. Ŝiaj rigardoj estis dirigitaj al unu punkto sur la korto. Rigide eltendita kuŝis tie antaŭ sia loĝejo Oje, la mortinta rusa ĉashundo. Akre, klare desegniĝis la konturoj de la senviva korpo sur la blanka neĝplato. Liaj larĝe malfermigataj brunaj okuloj ŝajnis rigardadi alten al la fenestro de sia amanta ordonantino. Li kuŝis tie kvazaŭ en la morto ankoraŭ gardante ŝin. Longe rigardadis la juna virino senmove, senlaŭte, al sia fidela mortinta akompaninto.

Kion ŝi pensadis? Ĉu ŝi pensis pri Oje, kiel en pasintaj belaj somertagoj fidele li akompanadis ŝin, je ŝiaj promenadoj? Aŭ ĉu ŝi bedaŭris siajn lastajn malmolajn vortojn? Kiu povas tion scii? Eble ŝi tute ne pensis pri la senviva hundo, eble ŝi en tiu momento kalkulis kiamaniere ŝi akiros alian. Kiu povas scii tion? Kompatinda Oje!—

Sed nun trafis la arĝenta lunradio ŝian vizaĵon kaj eklumigis du multepezajn larmojn. Du grandaj perloj briliĝis en la belegaj grizablauaj okuloj.—“Feliĉa Oje” gentile ŝi sopiris. “Fidela en la vivo, fidela ankoraŭ en la morto” mallaŭte parolis la lipoj de la juna fraŭlino en ruĝa ĉambro.—“FELIĈEGA OJE.”—

En la nokto falinta neĝo molekoveradis lian korpon.

[Copyright reserved.]

LA VENTEGO (Daŭrigo).

[Tradukis Esp. 0266.]

(Vidu la tri antaŭajn Nrojn.)

AKTO I.

SCENO 2 (daŭrigo).

- PROSPERO.—De mi plu li ne vidis vualitan
La rolon kiun ludis Antonio—
Min rigardante kiel malsaĝulon,
Kaj reĝon sole de mizeraj libroj—
Li absolute duko sin anoncis!
Avida tiel estis li je povo
Ke li konsentis al la reĝ' Alonzo
Duklandon fari depagantan jare,
Submetis dukan al la reĝa trono,
Milanan kapon altan li klinigis . . .
Duklando, ĝis li, ĉiam liberama!
Ve! Kia mallevaĵo!
- MIRANDO.— Diaj povoj!
- PROSPERO.—Konduton lian notu, al mi diru
Ĉu frate kun mi agis via onklo—
- MIRANDO.— Mi pekus se ne noble mi ekpensus
Pri la avino mia—sed, patrinoj
Bonegaj naskis tre malbonajn filojn.
- PROSPERO.—L'enradikita malamiko mia,
Alonzo tuj aprobis la proponon
Per kiu, por la submetiĝo landa
Kaj jara pago de dukatoj multaj,
Forpelus Antonio min kaj miajn
El la duklando, kiun de la reĝo,
Kun multaj ĝojaj, luksaj gratulegoj,
Aceptis nun perfida mia frato.
Soldatojn estis li subaĉetinta,
Pordegojn li malfermis en la nokto . . .
Envenis bando, kiu, tra l'mallumo,
Forportis min, kaj ankaŭ vin ĝemantan,
Rapide el Milano!
- MIRANDO.— Ho ve, patro!
Tiamajn plorojn mi ne plu memoras,
Sed la pripenso min devigas plori.
- PROSPERO.—Aŭskultu, tamen plie, ĝis mi venos
Al nuna la afero—ĉar sen tio
Ne taŭgus la rakonto.
- MIRANDO.— Kial ili
Tuj ne mortigis nin?
- PROSPERO.— Demando prava,
—El la rakonto rajte postulata—
Pro l'atmo de l'popolo al Prospero
Ne faris ili sangavidan krimon:
Perfidon tiel ili belsajngigis
Ke ĝi blindigis ĉiun Milananon.
En barko nin elsendis ili maren,
Sed, kiam la marmezon ni atingis,
Nin ili ĵetis en putrantan ŝipon
- Senmastan, senŝnuraĵan, forlasitan
Eĉ de la ratoj.—Ho ve! malfeliĉaj!
Ni ekkriadis al la marondegoj,
Ekĝemis ni al la ĝemantaj ventoj . . .
Koncerto stranga, sed ne simpatia!
- MIRANDO.— Ĉielo! kia mi malhelpo estis!
- PROSPERO.—Ho, ne! fariĝis vi kerubo vera,
Traplenigita de l'ĉiela beno;
Rideto via min revivigadis!
Mi maron kiam faris pli salitan
Per el la koro tiel akraj ploroj,
Vi kuraĝigis min kaj fortigadis
Por kontraŭstari eblan mizregon!
- MIRANDO.— Sed kiel ni el ŝipo landon trafis?
- PROSPERO.—Per Dia helpo, kara!—Jes; nutraĵon
Ni havis—kiun reĝa konsilano
Gonzalo—elektita de Alonzo
Por tiel nin elpeli—al ni donis.
Ĉiele inspirita bonfarinto!
Li plie riĉajn vestojn, ŝtofojn, silkojn
Aldonis—pli eĉ ol mi diri povas!
Objektojn, kiujn ĝis nun ni uzadis,
Utilajn kaj bonegajn. Ĉar li sciis
Ke estas mi precipe libramulo,
Eltiris li el la biblioteko—
De mi ŝatita pli ol la Duklando—
Amatajn librojn, kaj al mi alportis.
- MIRANDO.— Ĉielo volu tiun homon beni!
Mi tre dezirus vidi lin!
- PROSPERO (*Remetas la mantelon*).— Mirando,
Aŭskultu de l'rakonto la finiĝon.
Ĉi tien sur insulon ni alvenis,
Ĉi tie mi mem, edukisto via,
Instruis vin pli zorge ol principon
Ĝuantan vane multajn liberhorojn,
Aŭ gubernistojn ne zorgamajn tiel.
- MIRANDO.— Ĉielo rekompencu vin!—Nu, patro,
Mi petas, diru kial vi ĵus kaŭzis
Tielan marventegon.
- PROSPERO.— Nu! sciigu
Ke tien ĉi, hodiaŭ, per okazo
Feliĉa, kvankam stranga, ĵus alvenis
La malamikoj miaj. Nun dependas
Zenito mia de favora stelo,
Influan kies devas mi fidele
Akcepti—aŭ neniam releviĝi—
Demandoj ĉesu! Vi nun dormi volas—
Kontraŭbatali tion vi ne povos—
Filino, ĝin obeu! (*Mirando ekdormas*).
(*Daŭrigota*).

ALILANDAJ KUNBATALANTOJ.

Estas bedaŭrinde ke, ĝis la nuna tempo, Germanujo ne estas estinta grava helpanto al nia afero. Estas do pli ol ordinara plezuro lerni, ke Grupo fondiĝis en la ĉefurbo de tiu lando. La "Berlina Esperantista Grupo" espereble fariĝos centro de multaj estontaj societoj, kaj ĉiuj Germanaj Samideanoj devas skribi al unu el la membroj de ĝia estraro. La Hon. Sekretario estas Sinjoro J. Borel, Prinzenstrasse, 95, Berlin.

* * *

Ankaŭ estas plezurege fari anoncon pri alia grupfandiĝo, en pli malproksima regiono. Ni ĉiuj bone scias ke Meksikujo estas tre riĉa lando, sed nur antaŭ kelkaj tagoj ĝi aldonis la karan Esperanton al siaj aliaj trezoroj. La Gazeto *El Minero Mexicano* enpresis tutan paĝon pri la fondo de tiu ĉi plej juna grupo, en la Hispana kaj Esperanta lingvoj, kaj kompreneble tiu ĉi apogo de tia grava ĵurnalo multe helpos niajn novajn kunbatalantojn.

La Sekretario estas Doktoro A. Vargas, kiu plezure donos pluajn sciigojn pri ĝi. Ĉar multaj gesamideanoj estas dirintaj, ke Esperanto pli similas je la Hispana ol je alia ajn lingvo, mi presigis kelkajn liniojn el tiu ĉi anonco en la lingvo de Cervantes. Ĉu Esperantistoj, kiuj ne konas la Hispanan lingvon, povos ĝin kompreni?

"Esta dificultad no existe con el Esperanto, que se presenta humildemente, no para destruir los idiomas existentes, sino como intermediario entre todas las naciones."

* * *

Sed, nunatempem, troviĝas pli de Esperantistoj, kiuj parolas la lingvon de Dante, ol tiun de Cervantes, kaj, eble, frazo en la Itala lingvo ankaŭ estos komprenebla por tiuj el miaj legantoj, kiuj tute ne komprenas tiun ĉi belan sudan lingvon. Ni legu eliraĵon el "*Malta*," skribita de la tiea sindonema Sinjoro Dominic Ciantar. "L'Esperanto non mira neanche ad abbattere alcuna delle lingue; al contrario esso promette di servire come chiave per acquistarle. I libri che trattano sullo studio dell' Esperanto sono oramai tradotti in diciotto lingue."

Mi esperas, ke la legantaro pardonos tiun ĉi enpreson de lingvo alia ol la helpo internacia, sed ili estas enkondukitaj, ĉar estus interese ekscii, kiun el tiuj ĉi du lingvoj pli similas je Esperanto.

* * *

Kaj sendube la malmultaj vortoj en la Itala lingvo tre plaĉos al niaj fervoraj Maltaj Gesamideanoj. Sciigo pri la fondo de forta Malta grupo (72 membroj) aperis en la Januaro ESPERANTIST.

Lia Moŝto Napoleone Tagliaferro, Estro de la Malta Edukafako estas la Prezidanto de tiu ĉi Societo, kaj Doktoro C. Sammut, Profesoro ĉe la Universitato, estas Vic-Prezidanto. Plic, je la tago de la Nova Jaro, la Redaktoro de tiu ĉi Gazeto ricevis tre afablan leteron, kiu sciigis lin pri lia elekto kiel Hon. Prezidanto de la Grupo.

Kvankam li multe klopodadis pri la naskiĝo de la Grupo, li tute ne atendis tian honoron. Tamen, esperante ke li povu multe helpi siajn tieajn amikojn dum la estonteco, li dankeme akceptis la honoron, kaj deziras per la kolonoj de THE ESPERANTIST sendi sian koran dankesprimon. Kompreneble la Estro de la Grupo estas Doktoro Zamenhof mem, kiu afable sendis sian gratulon kun la espero ke Maltujo rapide antaŭmarŝos ĝis la pordoj de akordado internacia.

* * *

Sinjoro Jonko Davidov sendis la sekvantan leteron:—

"ESTIMATA SINJORO,

"Mi faris sukcesindan paroladon pri Esperanto en la salono de la Silistra (Bulgarujo) instruista lernejo antaŭ ĉiuj lernantoj instruistoj, kun permeso de la Direktoro. Post la parolado mi malfermis senpagan kurson pri Esperanto en la sama lernejo antaŭ 32 instruistoj, estontaj disvastigistoj de Esperanto. La kurso iras sukcesplene."

Sinjoro Davidov estas Sekretario de la Silistra Esperanta Klubo, kaj sendube tiu ĉi kurso tre helpas la aferon en Bulgarujo, kie jam troviĝas multe da samideanoj.

Bedaŭrinde, la spaco mankas por la enpresado de la alia letero, kiun tiu ĉi sinjoro afable estas sendinta, kaj kiu proponis organizon inter la diversaj grupoj Esperantistaj. Sed la longa letero de Doktoro Zamenhof jam traktis pri tiu ĉi afero.

* * *

En la komenciĝo de Januaro aperos la unua numero de la *Juna Esperantisto*, revuo por gejunuloj redaktata tute en Esperanto. Ĝi eliros ĉiudumonte (6 numeroj en jaro) po almenaŭ 16 paĝoj aŭtografie presataj. Ĝia abonkosto estas du frankoj (1/9), kaj la Redaktoro estas Sinjoro Hector Hodler, 9, Avenue des Vollandes, Geneva, Switzerland.

* * *

La Redaktoro deziras *danki* la multenombrajn amikojn, kiuj afable estas sendintaj artikolojn por estontaj ekzempleroj de THE ESPERANTIST. Mal-feliĉe estas tute neeble tuj respondi pri la taŭgeco kaj presebleco de tiuj ĉi artikoloj, kaj li esperas, ke amikoj pardonos la neeviteblajn malrapidojn.

DR. ZAMENHOF PRI AKADEMIO.

COURTRAI (BELGUJO), 12^{an} DE JANUARO.

Al la Redaktoro de THE ESPERANTIST.

KARA SINJORO REDAKTORO,

En la lasta numero de via tre estiminda jurnalo, vi konsentis publikigi proponon kiun mi, kune kun Sro. Ch. Lambert (pri tio via jurnalo nekorekte raportis), sendis al vi pri kunveno de Esperantista Kongreso kaj ebla priparolado, tiu-okaze, de la demando pri Akademio. Petinte nian tre karan Majstron, Dron. Zamenhof, ke li konigu sian opinion, mi ricevis la jenan gravegan leteron :

“KARA SINJORO,—Vian ideon pri la aranĝo de internacia kongreso de Esperantistoj mi trovas tute bona. Sed por ke tia kongreso donu al nia afero ne malutilon sed nur utilon, ĝi devas esti aranĝita laŭ la sekvantaj principoj :

1. Ĝi devas esti bone kaj zorge aranĝita, havi multe da partoprenantoj kaj havi la karakteron de granda, solena kaj imponanta *fest*o de internacia frateco, por ke la gazetoj de la tuta mondo multe parolu pri ĝi kaj por ke ĝi estu plena de entuziasmo kaj veku en la tuta mondo entuziasmon kaj deziron aliĝi al ni. Krom paroloj oni devas aranĝi komunajn kantojn en Esperanto, eble eĉ ian internacian ludon aŭ publikan konkurson ; oni devas aranĝi en ia granda teatro prezentadon de dramo en Esperanto. Oni devas antaŭe eksciti la interesigon de la tuta urbo, por ke al ĉiuj festoj de la kongreso venu grandega multo da gastoj ne-Esperantistoj ;—per unu vorto, oni devas fari grandan *impreson* kaj devigi la tutan mondon paroli pri la kongreso.

2. En la kongreso oni devas paroli pri organizado de nia afero, reciproka helpo en la batalado, pri rimedoj de propagando, pri kreado de granda kaj utila literaturo, k.t.p. ; sed *nenion*, absolute nenion oni devas paroli pri iaj *ŝanĝoj* aŭ ‘*plibonigoj*!’ Por ke nia lingvo atingu sian celon kaj ne difalu kiel Volapük, ĝi devas resti por ni absolute *netuŝebla*, tiel same kiel ĉiu alia lingvo, en kiu nenia persono ja kuraĝas proponi iajn reformojn, kvankam ĉiu el tiuj lingvoj estas multe malpli perfekta ol nia.

Nun al la demando pri Akademio. Jam tre longe mi pensas pri aranĝo de ia konstanta ‘Centra Komitato’ kiu prezentus per si la plej altan aŭtoritaton en nia afero kaj kiu sola havus la rajton solvadi ĉiujn dubojn kiuj aperas en nia afero. Sed tia komitato devos decidadi nur pri demandoj *dubaj* ; fari iajn *ŝanĝojn* en la lingvo la komitato *ne* havos la rajton. Kun la aranĝo de tia Centra Komitato oni devas esti tre singarda,

por ne fari ian danĝeran paŝon ; tial mi nun publike ankoraŭ nenion parolas pri tio ĉi, sed mi konsiligados pri ĝi private kun diversaj amikoj. Kiam la plano post matura pripensado montriĝos bona, tiam mi publike proponos al la Esperantistoj efektiviĝi tiun planon.

Sed ĉu Centra Komitato estos fondita aŭ ne—tiu ĉi demando tute ne devas maltrankviligi niajn amikojn. Ĉiaj paroloj pri reformoj aŭ plibonigoj tute ne devas Vin maltrankviligi, ĉar ili havas nenian celon nek estontecon. Ĉu centra komitato estos fondita aŭ ne—unu principo staras kaj devas stari tute forte, kaj la tuta mondo Esperantista en la nuna tempo komprenas ĝin tre bone kaj certe batalos unuanime kontraŭ ĉiu ektuŝo de tiu principo ; tiu ĉi principo estas : *Simile al ĉiu alia lingvo Esperanto devas esti rigardata kiel lingvo FORMITA kaj NETUŜEBLA*. Paroli pri iaj plibonigoj (se ili estos efektive necesaj) ni povos nur tiam kiam nia lingvo estos jam *oficiale akceptita* de la tuta mondo. Ĝis tiu tempo la netuŝebleco de la lingvo estas la *plej fundamenta* kondiĉo por nia progresado.

Mi parolas tion ĉi ne kiel *aŭtoro* de la lingvo, sed kiel *simpla esperantisto*, kiu ne deziras ke nia afero difalu kiel la afero de Volapük. Kiel aŭtoro de la lingvo, mi pli ol ĉiu alia volus ke ĝi estu kiel eble plej perfekta ; por *mi* la retenigado de plibonigoj estas pli malfacila ol por ĉiu alia ; kaj mi eĉ konfesas ke kelkajn fojojn mi jam estis preta proponi al la Esperantistoj kelkajn malgrandajn plibonigojn, sed ĝu-tatempe mi ekmemoradis pri la granda danĝereco de tia paŝo kaj mi forjetadis mian intencon.

Mia opinio ne estas sekreta. Se Vi deziras, Vi povas publikigi mian leteron.

Via

(Subskribite) ZAMENHOF.”

Antaŭ ĉio, mi deziras tre danki publike nian karan Majstron. Konsentante konigi sian opinion ne nur pri Kongreso kaj Akademio sed ankoraŭ pri la “reformoj” de Esperanto, li certe grandege utilis al nia afero. Poste mi deziras, ĉar kelkaj Esperantistoj neĝuste komprenis miajn intencojn, publike certigi ke, proponante kunvenon de Kongreso kaj priparoladon pri Akademio, mi* nur celis prepari kaj naski la rimedojn por kontraŭbatali efike la danĝerojn kiuj nune minacas nian aferon. Mi esperis ke de la Kongreso

* Oni volu rimarki ke tia estas mia propra, tute persona opinio.

devenus ia aŭtoritato (ĉu ekzistas ia pli dezirinda ol tiu de la genia kreinto de Esperanto?), ia aŭtoritato kiu povus *precipe* gardi kaj konservi nedifektita, for de ĉia ajn "plibonigo," nian karan lingvon kaj, tiele, ĝin konduki al la triumfo.

Tial mi estas tre feliĉa ĉar Dro. Zamenhof tiel lertege difinis la programon kiun plenumos tiu organizaĵo kaj ĉar li tiel energie protestis kontraŭ la rolo *reformada* kiun kelkaj Esperantistoj deziris altrudi al ĝi. De nun do ne plu estas necese disputadi pri Akademio: ni konfideme atendu la tagon kiam ĝin efektivigos Dro. Zamenhof. Kaj, ĝis tiu tago, ni unuanime konsideru la aŭtoron de Esperanto kiel *nian solan aŭtoritaton*: ni petu pri liaj konsiloj por solvi niajn dubojn kaj *ni uzu nenium novan vorton ne aprobitan de li*.

La energia letero de Dro. Zamenhof mirinde forigos ĉiun mallumon, ĉiun dubon kaj montros al la Esperantistoj la erarigan kaj allogantan vojon de la malsukceso sed ankaŭ tiun de la triumfo.

Ĉiuj Esperantistoj, Esperantistoj grupoj kaj ĵurnaloj nun densiĝu ĉirkaŭ nia kara Majstro, ili tre konvinkiĝu pri la vereco de liaj paroloj kaj neniam forgesu ke *nur per la unueco de la lingvo kaj la unuiĝo de la koroj ni ricevos la venkon!*

Volu akcepti, Kara Sinjoro Redaktoro, mian plej koran saluton.

MAURICE SEYNAEVE,

Belgijo.

N.B.—La Redaktoro deziras korege danki Doktoron Zamenhof pro la sendo de tiu ĉi letero. Estas tute necese ke ĉiuj amikoj de la lingvo-internacia kunlaboru pro la dezirata celo harmonie, kaj akcepti la lingvon tiel kiel ĝi nun estas. La kolonojn de THE ESPERANTIST ne estas malfermiĝitaj por la enpresado de "plibonigo" ia, al la nuna tempo, ĉar, sub le estreco de Doktoro Zamenhof la afero jam estas bonege progresinta kaj la lingvo plaĉas al ĉiulandanoj. Nunatempе Esperanto enhavas unu grandan malfacilaĵon kiu multe malhelpas ĝian universalan alprenon: La akcentoj sur la literoj! Sed Dr. Zamenhof bone komprenis tiun ĉi fakton, kaj diris ke oni ĉiam povas anstataŭi ilin per la litero "H." Estas multaj kaŭzoj kiuj forigos ilin. Presistoj ne havas ilin: Telegrafistoj ne akceptas ilin, eĉ en landoj kies naciaj lingvoj enhavas akcentojn: Maŝinkompostado nebligas ke oni uzu ilin. k.t.p. Kompreneble tiuj ĉi plene sufiĉas por ke akcentoj estu forigitaj. Tiu ĉi gazeto eble devos per maŝinkompostado presigi. Tamen ni scios kion fari kiam tiu ĉi tempo alvenos. Se iaj el la proponitaj anstataŭaĵoj ne plaĉas al la Angla okulo, ni ĉiam memoru ke aliaj certe ne plaĉas al la Itala okulo (ch, gh.) k.t.p. Estas tute neeble ke oni povu elekti signojn kiuj plene akordiĝas kun ĉiuj la naciaj lingvoj.

Unueco estas forteco! Ni do unuiĝu pri tiu ĉi necesega anstataŭaĵo.

For the convenience of Esperantists, all works dealing with the language can now be obtained by writing to the Librarian, P. Howard, Esq., The Bungalow, Cranes Park, Surbiton, Surrey.

The books most read are:—

"Student's Complete Textbook," by J. C. O'Connor, B.A., 1s. 8d., post free (revised edition).

"Thirty five Exercises with Keys," by A. Motteau, 1s. 3d., post free (6 copies for 6s. 6d.).

"No. 52," a short Grammar, by the Hon. R. H. Geoghegan. Price 7d., post free. This is a capital preliminary work for giving to friends to arouse their interest. For this purpose we will supply *subscribers* with 6 copies for 2s. 6d., post free.

Three Tales by Tolstoy and Pushkin, 1s. 1d.

Fundamenta Krestomatio; Dr. Zamenhof, 3s. 4d.

"Hamlet," translated by Dr. Zamenhof, 2s.

Grammar in French or German, 1s. 6d.

Commentaire in French, 2s.

Prose Selections, 2s. 6d. and 1s. 6d.

Stories from back "L'Espérantistes," 2d. each.

"Tourist's Phrase-Book," in 6 languages, 6d.

Esperanta Sintakso de P. Fruictier, 1s. 6d.

The following monthly magazines can be obtained. The annual subscriptions are:—

"La Lingvo Internacia," printed wholly in Esperanto, 3s. 6d.

"L'Espérantiste," in French and Esperanto, 4s.

"La Lumo," in French, English, and Esperanto, 2s. 6d.

"La Belga Sonorilo," in French, Flemish, and Esperanto, 2s. 6d.

"La Bohema Esperantisto," in Czech and Esperanto, 3s.

"La Rondiranto," in Bulgarian and Esperanto, 3s.

The new "Internacia Medicina Revuo" will appear every two months. Subscription 6s. 6d. per annum.

The English-Esperanto and Esperanto-English Dictionaries, 2s. 6d. each.

"French-Esperanto Vocabulaire," 2s. 6d.;

"Esperanto-French Dictionnaire," 1s. 6d.

"Braille Instruction-Book for the Blind," 4s.

Translation of the above into English, 6d.

Neat star-shaped Badges, for use when travelling, are kept in stock. Price 9d. each.

GIGANTO MALESPERO.

Eltiraĵo el "LA PROGRESADO DE LA PILGRIMANTO" DE JOHANO BUNJANO, tradukita de JOSEPH RHODES.

Nun estis ne malproksime de tiu ĉi loko kastelo nomita Duba Kastelo, kies posedanto estis Giganto Malespero, kaj estis sur lia bieno ke ili nun dormis; tial li, levigante sin en la frua mateno, kaj promenante sur siaj kampoj, kaptis Kristanon kaj Esperemon dormantajn sur siaj teroj. Tiam, per timiga kaj malamika voĉo li ordonis ke ili vekigu, kaj demandis ilin de kie ili venis, kaj kion ili faris sur liaj teroj. Ili respondis ke ili estas pilgrimantoj, kaj ke ili perdis la vojon. Tiam diris la giganto—Vi dum tiu ĉi nokto pekis kontraŭ mi, piedbatante kaj kuŝante sur miaj teroj, kaj tial vi devas iri kun mi. Tiel ili estis devigitaj iri, ĉar li estis pli fortika ol ili. Ankaŭ; ili ne povis nur iom diri, ĉar ili sin sciis kulpaj. La Giganto tial forpelis ilin antaŭ li kaj enmetis ilin en sian kastelon en tre malluman subteran malliberejon, kiu estis malkomforta kaj malbonodora. Tie ĉi, do, ili kuŝis de Merkredo matene ĝis Sabato nokte, sen unu peco da pano aŭ guto da trinkaĵo, aŭ lumo, aŭ iu por demandi kiel ili sanas. Ili estis do, en malbona stato, kaj malproksime de amikoj kaj konatuloj. Nu, en tiu ĉi loko Kristano havis duoblan malĝojon, ĉar estis per lia nekonsiderita konsilo ke ili estis alportitaj en tiun ĉi mizeregon.

Nu, Giganto Malespero havis edzinon, kaj ŝia nomo estas Senkonfido. Tial, kiam li kuŝiĝis, li rakontis al sia edzino tion, kion li faris: nome ke li prenis duon da kaptitoj, kaj ĵetis ilin en sian malliberejon ĉar ili piediris senpermeso sur liaj teroj. Tiam li demandis de ŝi, ankaŭ, kion li plej bone devas fari je ili. Tiel ŝi demandis de li, kiaj ili estas, de kie ili venas kaj kien ili iras; kaj li diris al ŝi (ĉion). Tiam ŝi konsilis lin ke, tiel baldaŭ kiel li estos leviginta je la mateno, li devus bati ilin senkompate. Tiel, kiam li estis leviginta, li alprenas al si pezan sovaĝpomarban bastonegon, kaj iras malsupren en la malliberejon ĉe ili, kaj unue riproĉas ilin kvazaŭ ili estas hundoj, kvankam ili neniam diris al li unu malŝatan vorton; tiam li atakas ilin kaj bategas ilin tiamaniere ke ili ne povas helpi sin, aŭ sin turni sur la planko. Tion farinte, li eliras, kaj lasas ilin kunsimpatii ilian doloron, kaj malĝoji sub ilia mizerego; tiel la tutan tiun tagon ili pasigis sian tempon, nenion farante sed sopirante kaj maldolĉe ploregante. La proksiman nokton ŝi, parolante kun sia edzo plie pri ili, kaj sciigante ke ili ankoraŭ vivas, inspiris al li, ke li konsilu ilin mortigi sin; tiel, kiam

mateno alvenis li iras al ili en malamika maniero kiel antaŭe, kaj vidante ke ili estas tre doloraj pro la batoj kiujn li donis al ili la antaŭan tagon, li diras al ili ke, ĉar ili espereble neniam povus eliri el tiu loko, ilia sola rimedo estus tuj fari finon de si mem aŭ per tranĉilo aŭ ŝnuro aŭ veneno; ĉar, kial, diris li, vi elektus vivi, vidante ke la vivo estas akompanita de tiel multe da maldolĉeco? Sed ili petis ke li liberigu ilin. Je tiu li malbelege rigardis ilin, kaj ĵetante sin sur ili, sendube estus mortiginta ilin li mem, sed ke li falis en unu el siaj kutimaj konvulsioj (ĉar kelkafoje en sunbrila vetero li falis en konvulsioj) kaj perdis dum kelke da tempo la uzon de siaj manoj; tial li sin eltiris kaj lasis ilin, kiel antaŭe, konsideri kion fari. Tiam la malliberuloj interparoladis inter si ĉu estas pli bone preni lian konsilon aŭ ne; kaj tiel ili ekparoladis:—Frato, diris Kristano, kion fari? La vivo, kiun ni nun vivas estas mizera. Miaparte, mi ne scias, ĉu estas pli bone vivi tiamaniere, aŭ morti tuj. Mia animo elektas sukoniĝon plivole ol vivon. Kaj la tombo estas pli senĝena por mi ol tiu ĉi kelmalliberejo! Ĉu ni devas esti konsilataj de la Giganto?

Esperemo.—Ja, nia nuna stato estas terura, kaj morto estus pli bonvena al mi ol ĉiam tiele resti. Sed ankoraŭ ni konsideru, la Sinjoro de la lando al kiu ni iras estas dirinta. "Ci ne devas fari mortigon"—ne, ne al alia homo; multe pli, do, ni estas malpermesitaj preni la konsilon de la Giganto mortigi nin mem. Cetere, li kiu mortigas alian nur faras mortigon sur lian korpon, sed kiam oni mortigas sin, tiu estas mortigi samtempe korpon kaj animon. Kaj plie, mia frato, ci parolas pri senĝeno en la tombo; sed ĉu ci forgesas la inferon, kien certe la mortiginto iros? Ĉar "nenia mortiginto havas eternan vivon." Kaj ni konsideru ree, ke la tuta leĝo ne estas en la mano de Giganto Malespero. Aliaj, ĝis tio, kion mi povas trovi, kaptiĝis de li same kiel ni, kaj ili ankoraŭ forkuris el siaj manoj. Kiu scias ĉu Dio, kiu la mondon faris, ne volos igi tiamaniere ke Giganto Malespero mortu; aŭ ke li baldaŭ povos esti prenita de alia el siaj konvulsioj antaŭ ni, kaj perdi la uzon de siaj membroj. Kaj se iam tio reokazos, miaparte mi decidiĝas fortigi mian viran koron, kaj fari mian eblon por eliri el sub lia mano. Mi estas malsaĝulo ke mi ne provis ĝin fari antaŭe; sed tamen, mia frato, ni estu paciencaj kaj ni

suferu iom plu ; eble la tempo alvenos, kiu donos al ni ĝojan liberon ; sed ni ne fariĝu niaj memmortigantoj. Per tiuj ĉi vortoj Esperemo nuntempe moderigis la animon de sia frato ; kaj tiamaniere ili daŭris kune en la mallumo tiun ĉi tagon, en sia malĝoja kaj dolora stato. Nun, kiam la noktigo aproksimiĝis, la Giganto ree malsupreniras en la kelon por vidi ĉu siaj kaptitoj ankoraŭ prenis sian konsilon ; sed kiam li estas tien alveninta, li trovas ilin vivaj, kvankam, vere, nur vivaj ; ĉar nun de manko de pano kaj akvo, kaj pro la vundoj ricevataj kiam li bategis ilin, ili apenaŭ povas plu fari ol spiri. Sed, mi ripetas, li trovis ilin vivaj ; je kio li ekkoleregis kaj diris al ili ke, ĉar ili malobeis konsilon sian, estos pli malbone por ili ol se ili neniam estis naskitaj.

Je tio ĉi ili tre tremis, kaj mi pensas ke Kristano svenis, sed li retrovante sin iom, ili reprenis sian interparoladon pri la konsilo de la Giganto, kaj ĉu ankoraŭ estus pli bone ĝin sekvi aŭ ne. Nun Kristano ree ŝajnis esti preta tiel fari ; sed Esperemo faris sian duan respondon jene :—Mia frato, diris li, ĉu ci ne rememoras kiel kuraĝa ci estis antaŭe ? Apoliuno ne povis premegei cin, nek tiel povis fari ĉiuj, kiujn ci aŭdis, aŭ vidis, aŭ sentis en la Valo de la Ombro de Morto. Kiajn malfacilaĵojn, teruron kaj miregon ci jam trapasis, kaj ĉu ci estas nun nur timoj ? Ci vidas ke mi ankaŭ estas en la subtera malliberejo kun ci, mi kiu estas nature homo tre plimalforta ol ci ; ankaŭ tiu ĉi Giganto vundis min same kiel ci, kaj forprenis la panon kaj akvon de mia buŝo, kaj kun ci mi malĝojas sen la lumo. Sed iom pli ni ekzercu la paciencon. Rememorigu kiel ci kondutis cin vire ĉe Vaneca Foiro, kaj ne estis timigita nek per la Ĉeno nek la Kaĝo, nek ankoraŭ per la sanga morto. Tial almenaŭ por eviti la honton en kiu ne estas deca ke oni trovas Kristanon, ni fortigu nin pacience kiel eble plej bone.

Nu, la nokto estante reveninta, kaj la Giganto kaj lia edzino estantaj lite, ŝi demandis al li pri la kaptitoj, kaj ĉu ili ankoraŭ prenis lian konsilon. Al kio li respondis—Ili estas obstinaj friponoj ; ili elektas prefere porti ĉiujn fortuzojn al formortigi sin. Tiam diris ŝi—Konduku ilin en la kastelan korton morgaŭ, kaj montru al ili la ostojn kaj kraniojn de tiuj, kiujn ci jam estis mortigintaj ; kaj kredigu ilin ke, antaŭ semajno finiĝos, ci disŝiros ilin, kiel ci faris al iliaj kunuloj antaŭe. Tiel, kiam tagiĝis, la Giganto ree iras ĉe ili, kaj kondukas ilin en kastelan korton, kaj montras al ili laŭ la ordono de sia edzino. Tiuj ĉi, diras li, estis antaŭe pilgrimantoj kiel vi ; kaj ili pekiris sur miajn terojn kiel vi faris ; kaj kiam plaĉis al mi, mi disŝiris ilin, kaj tiamaniere mi faros al vi post dek tagoj. Reiru malsupren ĉe via kelo ! Kaj tiel dirante, li batis ilin laŭlonge la tuta vojo

tien. Ili kuŝis, do, la tutan Sabaton en dolorega stato kiel antaŭe. Nu, kiam la nokto alvenis, kaj kiam Sinjorino Senkonfido kaj ŝia edzo la Giganto kuŝiĝis, ili rekomencis sian interparoladon pri siaj malliberuloj ; kaj plie la maljuna Giganto miris ke li povis nek per siaj batoj nek konsilo finigi ilin. Sur tio, sia edzino respondis. Mi timas, ŝi diris, ke ili vivadas esperante ke oni alvenos kaj liberigos ilin, aŭ ke ili posedas ŝlosajn malfirmilojn ie, per kiuj ili esperas forkuri. Ĉu vi tiel diras, karino mia ? respondis la Giganto, mi ekzamenos ilin la proksiman matenon.

Nu, Sabate ĉirkaŭ noktomezo, ili komencis preĝi, kaj daŭrigis preĝi ĝis preskaŭ tagiĝo. Nu, iom antaŭ ol la taglumo, la bona Kristano, kiel unu duonmirigita, eksplodis en tiun ĉi pasian paroladon. Kia malsaĝulo, diris li, mi estas, tiamaniere kuŝi en malbonodora kelmalliberejo, kiam mi povis egale promenadi en libereco : Mi havas ŝlosilon en mia brusto nomitan Promeso, kiu malfermos, mi estas certigita, ian ŝlosilon en Duba Kastelo. Tiam diris Esperemo. Tio ĉi estas bona sciigo ; bona frato, ektiru ĝin el cia brusto kaj provu. Tiam Kristano eltiris ĝin el sia brusto kaj komencis provi ĉe la pordo de la kelo, kies riglilo, kiam li turnis la ŝlosilon, cedis kaj la pordo subite kaj facile malfermiĝis, kaj Kristano kaj Esperemo ambaŭ eliris. Tiam li iris al la ekstera pordo, kiu kondukas en la kastelan korton, kaj per lia ŝlosilo malfermis tiun pordon ankaŭ. Post tiu, li iris al la fera pordego, ĉar estis necese ke oni devu malfermi tiun ankaŭ ; sed tiu ŝlosilo funkciis infere malfacile, ankoraŭ la ŝlosilo malfermis ĝin. Tiam ili elpuŝis la pordegon malferme por forkuri rapide ; sed tiu pordego malfermante faris tian krakadon ke ĝi vekigis Giganto Malesperon, kiu rapide levigante sin por sekvi siajn kaptitojn, sentis siajn membrojn malapogi sin ; ĉar siaj konvulsioj sin reprenis, tiel ke li ne iel povis kuri post ili. Tiam ili piediris kaj atingis la Regan ĉefvojon kaj tiel estis savaj, ĉar ili estis ekster lia regeco.

LA SPEGULO.

Knabineto sin admiris
En spegulo.—“Dio gardu
Ke vi tion tro rigardu !”
Ĝin patrin' prenante diris.
“Vidi min mi multe volas !”
Krias tuj la filineto—
Kun mal' ela grimaceto,
Tre kolere ŝi parolas—
“Vidu do grimaculinon
Kiun krie vi alvokas !
Malobeis ŝi patrinon . . .
La spegulo nun ŝin mokas !”

A. MOTTEAU.

CORRESPONDENCE NOTES.

Several enquirers have written for information as to the method of dividing the words in Esperanto. No rule seems to exist. The usual custom is to divide them according to their pronunciation, and not etymologically. Take the word *Kraĵonon* for example. When split up into syllables, this reads *kra-jo-non*, and is pronounced *krah-yoh-nohn*.

F.G.R. of Nottingham is a most energetic supporter of our Cause, for, in addition to lecturing on Esperanto, he has carefully studied the vocabulary in the Text-book, comparing the two parts. As a result of this examination he has found many items which are of general interest. On page 133 *Rent* is given as *Rento*, whereas on page 154 *Lui* is given as meaning *to rent*. This is quite correct, for, in the first instance, *rent* is *income*, *rent roll*; in the latter case, of course, it signifies *hire*. "One word, one meaning," is an Esperanto maxim. The word *Makleristo* also presented difficulty, as the simple verb *Makleri* is not given. It means *to do the business of a broker*. Hence *Makleristo* is a *broker*.

I must thank the many friends who have kindly written pointing out Press errors in THE ESPERANTIST. While regretting that it is impossible to eliminate these altogether, a monthly errata list of the preceding Gazette is not necessary, unless the errors be of real consequence. I must, however, in justice to the authors, call attention to the following unaccountable slips in previous numbers. On page 43 the saying of Napoleon

was incorrectly given as *Milcentjaroj vin rigardas*. It should, of course, have been *Kvardek centjaroj*. Also Mr. Motteau calls attention to the following errata in *La Ventego*. Page 21, Scene 2, line 4, should read *Ĉiel' malbonodoran peĉon vomis*, and the last line but three on page 40 should read *Privilegio ĉian li posedis*.

While referring to the correspondence on matters connected with THE ESPERANTIST, friends are requested to always write to the Editor direct, contributors being responsible for only those items which bear their signatures. By so doing, friends will save time and trouble to themselves and others who have no official connection with the Gazette.

DEAR SIR,—I was much interested to see, in the January *Gazette*, a short article by Esperantisto 8105 on the Esperanto rendering of the preposition "of," and I am sure that many of us found the information therein very useful. The gifted author of our language has told us that "*ĉiu prepozicio havas difinitan kaj konstantan signifon*"; it is of the utmost importance, therefore, that we should endeavour to find out what prepositions in our national languages correspond with those he has selected. With this object I hope from time to time, as the Editor may permit, to give lists of sentences, illustrating curious usages, not only of prepositions, but also of other words which offer difficulty to English-speaking peoples.

The following phrases deal with the preposition "By."

BY.

He is loved by all his friends,
He was holding him by the neck by (or with)
both hands,
The little boy returned home quite by himself,
He left the town by a by-way,
I want to stand by mother,
I stood by while he talked with his friend,
Not even a mouse ran by,
In this minute two ladies passed us,
I went by the windows of the house,
I am remaining here by the advice of my doctor,

Li estas amata *de* ĉiuj siaj amikoj.
Li tenadis lin *je* la kolo *per* ambaŭ manoj.
La knabeto revenis domon tute *per* si mem.
Li eliris la urbon *per* flankaj voĵeto.
Mi volus stari *apud* la patrino.
Mi staris *apude*, dum li paroladis kun sia amiko.
Eĉ muso ne *preter*kuris.
En tiu ĉi minuto iris *preter* ni du sinjorinoj.
Mi iris *preter* la fenestroj de la domo.
Mi restadas tie ĉi laŭ la konsilo de mia kuracisto.

DIVERSAJ AVIZOJ.

Notice is hereby given that, by the kind permission of M. Themoine, the Free Class at The Gouin School (34, Harrington Road, near South Kensington Station) will be held on Wednesday, at 6.30, instead of Monday, commencing on February 3rd. Mr. E. A. Millidge has kindly consented to preside. The other free classes continue as before.

On Thursdays, 6.30, at The Gouin School, 16, Finsbury Circus, E.C., followed at 8 o'clock by a Conversation Class. For further particulars write to Miss Schafer, 8, Gloucester Crescent, Regent's Park, N.W.

Every Tuesday, at The Raleigh College, Brixton Hill, S.W., at 8 p.m.

Every Tuesday, at The Commercial College, Woodgrange Road, Forest Gate, E., at 7.45.

Every second Monday in the month there is a Reading Circle at Mowbray House, Norfolk Street, Strand, at 6.30.

* * *

Kvankam la Esperanta movado estas tiel juna inter ni, Anglujo jam komencas devastigi la lingvon tra la mondo. Estas malfeliĉe, ke du el niaj plej agemaj kunverkantoj estas devigitaj forvojaĝi, unu al Hindujo, kaj alia al Aŭstralujo, sed, kvankam ni Londone perdas, sendube tiuj ĉi novaj teroj por la lingvo multe gajnos per la sindonemeco de ambaŭ el tiuj ĉi Esperantistoj. Al ili, kaj al la rezultato de iliaj klopodoj, ni sendas ĉiujn bondezirojn.

* * *

En la lasta Esperantist troviĝis tri problemoj kies solvojn nun aperos. (I.) Milion', Milton'. (II.) Anas', Ananas', amas'. (III.) Knab', Bank'. Aglo, Olga.

Estis proponite presigi la nomojn de la divenintoj, sed tiel granda nombro de legantoj estas eltrovintaj la solvojn, ke spaco tute mankas. Se iu el ili ne estas ricevintaj la dekduon da Esperantaj poŝtkartoj, ni petas, ke ili sciigu nin.

* * *

La Societo Esperanta Kihlie estas ĝuinta la viziton de Sveda Samideanino, Fraŭlino Hilda Cederblad, kiu espereble, havos feliĉan tempon kunparolante kun Anglaj Esperantistoj. Sendube la interŝanĝo de pensoj kun anoj de aliaj landoj estas la plej bona ilo por lerni Esperanton.

* * *

Plezure ni ricevis *The Indian Magazine* (price 3d. from Messrs. Phillips, 121, Fleet Street) kaj legis la tuton de la interesa parolado de Dr. Pollen, C.I.E., pri kiu estis anonco en nia Januara numero. Dek tri paĝoj de tia legindaĵo devas esti sufiĉaj

por puŝi kelkajn Esperantistojn ke ili aĉetu la gazeton.

* * *

Inter la Esperantistoj en Newcastle-on-Tyne estas tri fremdaj konsuloj. Kompreneble, konsulo estas unu el la unuaj por ekkoni la utilaĵojn de lingvo internacia, sed estas grava fakto ke, en tiu urbo, la reprezentantoj de Unuigitaj Ŝtatoj, Italujo kaj Belgujo estas Esperantistoj.

* * *

Jen interesege letero de sindonema apoganto.

“ESTIMATA SINJORO REDAKTORO,—Gis nun mi neniam legis ion, aŭ en la Esperantaj Gazetoj, aŭ en la korespondado pri la utileco kaj facileco de la lingvo Esperanto en aliaj ĵurnaloj, pri la instruado de ĝi al geknaboj, kiuj nur lernis siajn patrujajn lingvojn. Certe mi ofte ricevis poŝtkartojn de Francaj knaboj, kiuj diras ke ili eklernas Esperanton, kaj kolektas ilustritajn poŝtkartojn aŭ poŝtsignojn k.t.p. Sed tiuj ĉi, kredeble, jam eklernis aliajn lingvojn. Ĉu neniu el niaj patroj Esperantistaj ekinstruas al siaj infanoj Esperanton? Kial ne? Sendube estus tre bone. Knaboj kaj kuabinoj lernante fremdajn lingvojn ne kuraĝas paroli aŭ skribi ilin kaj, ordinare, ne havas ian okazon por parolado kaj skribado. Sed kiom da knaboj estus feliĉaj se ili povus korespondadi pri kolektoj de poŝtsignoj, aŭ pri ludoj, objektoj de naturscienco k.t.p. se ili lernus, ke nun ekzistas lingvo tre facila por interrilatoj kun alilandaj knaboj.

Esperanto estas la plej viva kaj plej sana el ĉiuj lingvoj, ĉar ĝi ne naskiĝis infaneto, sed maturaĝa, kaj ili ŝanĝiĝis kaj maljunigiĝis.

Bone estus memori, ke ni estas la idoj de la estinteco, sed pli bone ke ni estas la patroj de la estonteco, kaj Esperanto ne estas nur praktika lingvo por hodiaŭ sed ĝi alrigardas la estontan progresadon de la homaro, kaj povas konigi nin kun ĉiuj alilanduloj, kiujn ni nomas, sed sen ia kompreno de la vorto, niaj *fratoj*.

Kun respektaj salutoj, Via, Esperantisto, 4686.

Vere signifa letero! Mi bone memoras ke, estante en Havro, mi renkontis du belajn infanetojn, kiuj bone parolis Esperanton, kiun zorgo instruis je ili la gepatroj. Kaj ŝajne infanoj tre amas Esperanton. Certe en Anglujo, mi ĉiam observis, ke la plej interesituloj estas ofte geknaboj. Eble la propono, ke ili eklernu tian novan lingvon, enhavas iom da novaĵo, kaj tial estas precipe interesa. Sed ne estas dubeble, ke la studio de Esperanto plene taŭgas por la instruado de infanoj, ĉar ĝi estas lingvo facila, senescepta, kaj logika, kaj, pli ol ĉia, la lernantoj de Esperanto devas *pripensi*, ne nur *memori*.

PRI SCIENCAJ AFEROJ.

Provoj estas farintaj de Doktoro de Forest por plirapidigi la elsendon de signaloj. Antaŭ multaj tagoj li sukcese signalis po tridek vortoj dum minuto, kaj li kredas ke li povos signalis po kvindek vortoj dum minuto, per sia sistemo kiu malsimilas al tiu de Signor Marconi. Membroj de la Poŝtoŝeĵo kaj de la Mar kaj Militafakoj ĉeestis ĉe tiuj ĉi provoj apud Holyhead.

La elektra forigo de nebulo, pri kiu sukcesaj eksperimentoj jam estas faritaj, estos, kiam perfektigita, utiliga sur la maro. Sir Olive Lodge,* kiu laboras pri tiu ĉi afero kaj kiu ĝis nun sukcesis, komencos eksperimentojn sur la rivero Mersey. Li starigos sur ĉia bordo mastojn, tiuj je unu flanko havos flamojn pozitive ŝarĝitajn, kaj je la alia, havos malpozitivajn flamojn. Por fari tiujn ĉi provojn, oni devas uzi fluon de pli ol 100,000 voltaj. Oni esperas ke, per tiu ĉi ilo, oni povos klarigi la riveron je nebuloj.

Antaŭ ne longe Sinjoro Curie, paroladante en Parizo pri Radiumo, montris ke ne estas eble ŝarĝi elektroskepon kiam radiumo apudestas. Por tiun ĉi efektiviĝi oni devis kovri la radiumo per dika kovrilo de plombo, kaj ĝin porti al la malproksima fino de la ĉambro. Tiam, kiam la elektroskopo estis ŝarĝita, ĝi tuj disŝarĝiĝos kiam la radiumo estas apudportita.

ESPERANTIST 8105.

* Sir Oliver Lodge afable skribis al ni kaj permesis ke ni traduku lian famegan paroladon pri radiumo en "*nian kuriozan lingvon*"; sed, ĉar la tuton de la legantaro eble jam estas legintaj tiun ĉi artikolon, ni esperu ke Sir Oliver Lodge baldaŭ bonvolos sendi alian interesajn. Kaj ni ankaŭ esperu ke ĝi estu Esperanteskribita.

ITALAJ PROVERBOJ.

1. Blindulo ne povas juĝi pri koloroj.
2. La ambuso daŭras pli longatempe ol la martelo.
3. Ĉiu forpeli la muŝojn per sia propra vosto.
4. Dio donacas filojn, sed la diablo nevojn.
5. Pli bone estas ovo hodiaŭ, ol kokino morgaŭ.
6. La sama fajro purigas oron kaj konsumas pajlon.
7. Bona kuracisto neniam prenis medicinon.
8. Pli bone estas fali de la fenestro ol de la tegmento.
9. Ne estas hundo kiel ajn malbona, kiu ne skuas sian voston.
10. Kiu ne ludas (hazarde) gajnas sufiĉe.

(4686).

THE HYMN OF THE ESPERANTISTS.

A mighty voice is sounding thro' the world,
The sons of men at last awaking
To keener hatred of the wrongs of war
Than ever rankled in their hearts before;
A snow-white banner to the winds unfurled
The power of the sword is breaking!
Beneath this symbol of a sacred hope
Warriors of Peace in hosts assemble;
They battle not with sceptre or with crown;
They fight to break the age of barriers down
That sever man from man. With these they cope,
And now the walls are set a-tremble.
Soon they shall totter to the waiting dust,
The might of love no more attending,
And by the blessing of a common tongue,
The visioned peace that countless bards have sung
Shall live in truth; the flashing sword shall rust,
No lust of blood its aid demanding!
FRED CROOK.

LIMERICK IN ESPERANTO.

Estis foje junul' en Armagh
Kiun glutis grandega boa
Oni lin tuj eltiris
Kaj li poste diris:
"Estas varmege en la boa!"

ESPERANTIST 7891.

ĈU VI ESTAS PRETA?

En tago la maljuna Rothschild en Frankforto venigis en sian oficejon sian ĉefoficiston, kaj demandis lin kiom da tagoj li bezonos por pretiĝi je vojaĝo en Amerikon. (La firmo Rothschild intencis tie fondi branĉbankon).

Pripensinte la aferon, la oficisto diris: "postdek tagoj mi estos preta." "Nu" respondis Rothschild, "mi sciigos al vi se mi postulos viajn servojn." Tiam li vokis alian oficiston, al kiu li metis la saman demandon. "Mi vin petas ke vi donu al mi tri tagojn" tiu ĉi respondis. Tria oficisto estis vokata, kaj tiu ĉi tuj kaj decide respondis "Mi estas preta nun." Bone, bonege, ekkriis Rothschild, kaj aldonis: "De la hodiaŭa tago vi estas kunposedanto de mia nova firmo en Sta. Franzisko. Vi forveturos morgaŭ matene kaj vi estas la ĉefo de la tiea banko." Tiu viro, kiu per sia preteco kaj taŭgeco, metis tiam la fundamenton por granda riĉeco, estis Julio May.

Tradukis ELISE BAUER.

The Scale of Charges for Advertisements in this Gazette is:—

Whole Page	£3	Eighth Page	10s. 6d.
Half Page	£1 15 0	Paragraph Advertisements, 1s. a line	
Quarter Page	£1	25% Reduction is allowed on a series of Six Insertions.	

Apply to:—

The Advertisement Manager of The Esperantist, 41, Outer Temple, W.C.

FOR FOREIGN CORRESPONDENCE
the great range of its keyboard the easy and economical interchangeability of its types, the singularly clear and elegant beauty of its work and its adaptability to every possible requirement of Polite Letter writing or of Business Communications render the

Nº 10 LIGHT RUNNING YOST
the most perfect Writing Machine in the world.

FOR PARTICULARS, see our ART CATALOGUE, post free.
THE YOST TYPEWRITER COMPANY, LIMITED, 50, HOLBORN VIADUCT, LONDON, E.C.

FOR ALILANDA KORESPONDADO
la granda entendo de sia klavaro, kaj la facila ekonomia interŝangebleco de siaj signoj, la tre klara kaj eleganta beleco de sia skribado, kaj sia alfareco por ĉia ebla postulo de Bonmaniera Leterskribado aŭ por komercaj komunikaĵoj faras la

Nº 10 FACILKURANTAN YOST
la plej perfektan skribmaŝinon en la Mondo.

THE PHONOGRAPH.

A New Method of Learning Spoken Esperanto.

Send for Records speaking parts of the "Esperantist," 2/- each, post free.

French, German and Italian Records also in stock.
Conversational Textbook in preparation, price 1/1 post free.

THE MODERN LANGUAGE PRESS,
13, Paternoster Row, London, E.C.

ESPERANTA SINTAKSO.

By PAUL FRUICHTER, 1/6 post free.

From P. H. HOWARD, Esq.,
The Bungalow, Cranes Park, Surbiton.

LONDONO

Pensio por sinjorinoj kaj sinjoroj Hejmaj komfortaĵoj bano (varma kaj malvarma). Moderaj prezoj. Oni parolas kaj korespondas en Esperanto, Angla kaj Franca lingvoj. — Madame O'CONNOR, 17, St. Stephen's Square, Bayswater, W.

The "Review of Reviews"

*Is the Best Magazine for Busy People.
And it is read by 'Esperanto' Students.*

The aim of this Magazine is to make the Best Thoughts of the Best Writers universally accessible at a Trifling Cost.

The busiest and poorest in the community may here follow with intelligent interest the great movements of Contemporary History.

Post Free for Twelve Months, 8/6,
10 fr. 75 c., or 8.50 marks.

Office: MOWBRAY HOUSE, NORFOLK ST., LONDON.

CONCORD:

Journal of the International Arbitration and Peace Association.

Published on 15th of each Month.

2/6 per annum, from 40, Outer Temple, W.C.

Esperanto Badges

As worn on the Continent and in the far East for recognition of travellers, etc., in green enamel, with gilt initial and rim.

Made either as a Stud for the buttonhole or fitted with a pin to be worn as a Brooch. Price 9d. each. Special rates quoted to Societies for quantities.

When ordering please state which style is desired.

T. WALTER JONES, 48/50, Hylton St., Birmingham.

Esperantaj Signoj

Kiel oni portas en la Kontinento, kaj en la malproksima Oriento por rekonigi vojaĝistojn k.c. en verda emajlo kun orumitaj parafo kaj randaĵo.

Farita aŭ kiel butono por la butontruo, aŭ kun pinglo kiel broĉo. Kosto 9d. Oni sendos specialan prezaron al Societoj kiuj mendos kvanton.

Mendante, nomu, ni petas, la deziratan stilon.

Correspondence Lessons in Esperanto

ARE GIVEN BY

Mr. A. MOTTEAU, Certified Teacher of Esperanto,

157, Earlham Grove, Forest Gate London, E. . . .

The Course, 7/6.

Esperanto

WHAT IS ESPERANTO?

THE Second Language for all Nations. Already about 100,000 persons know it. When travelling abroad, for business or pleasure, you will, all over Europe, find friends ready to converse or correspond in this simple and euphonious language. The wonderful simplicity of its grammar will surprise you. There are no exceptions to its rules; spelling is phonetic. Englishmen will find it very easy to learn.

For Complete Text Book, send **1s. 8d.** to—

Hon. Sec., **ESPERANTO CLUB,**
41, Outer Temple, London, W.C.

A Language of lifelong utility; yet easily learned in odd moments.

Facsimile of the Esperanto Postcard.

On Best Ivory Card, 1/1 for 50.
Please state whether Inland or Foreign.

Adresareto de Personoj kiuj deziras Korespondadi.

Doktoro G. BUSUTTIL, Misida, Malta.

Interŝanĝos poŝtkartojn, kaj poŝtsignojn.

Rev. H. T. W. BUTLER, St. Paul's Vicarage, Middlesbrough,
Yorks.

Ĉiam respondos je ĉiuj demandoj.

H. W. CLEPHAN, Esq., 3, Cotfield Terrace, Gateshead.

Pri muzikaj aferoj.

H. G. CHEVALIER, Esq., Post Office, Guelph, Toronto,
Canada.

Ĉiam respondos je ĉiuj demandoj.

J. A. D. HENDERSON, Esq., 97, Donegall St., Belfast, Ireland.

Alilandaj sistemoj de stenografio.

T. HOSKISON, Esq., Ardsley House, East Ardsley,
Wakefield, Yorks.

Pri ĉiuj Esperantaj aferoj el ĉiuj landoj.

A. JENNINGS, Esq., 15, Stavordale Rd., Highbury, London, N.

Vidajkartojn Esperantajn el ĉiuj landoj. Ĉiam
respondos.

G. LEDGER, Esq., 9, Tancred Rd., Endymion Rd., Finsbury
Park, London, N.

Nur letere, pri ĉiuj sciencaj aferoj.

L. LAROSE, Esq., 813, Mount Royal Av., Montreal, Canada.

Respondos je poŝtkartoj skribitaj en Esperanto.

G. C. STUART MENTEATH, Esq., 23, Upper Bedford Place,
London, W.C.

Darwinismo por aresti homan degeneron.

C. REEVE, Esq., 3, Effingham Road, Lee, Kent.
Komercaj temoj kaj komercaĵo kun samlandanoj
per stenografio Pitman.

LA KOSTO DE LA ENSKRIBO ESTAS SES
PENCOJ (70 Centimes).

RADIUM

is costly to procure:

The next best thing to get in
its place is our little book—

A New Hobby
that may
Bring YOU a Living.

PRICE 7d., Post Free with Supplement.

Whilst Radium throws off electrons, our book throws out valuable hints and original suggestions on how to acquire and turn to profitable account a knowledge of Esperanto. Every progressive Esperantist should obtain a copy of this new work:

Send to the Publishers

A. Dept., The Esperanto Literature Agency,
10, St. Alban's Road, Colchester.